

Prima instanță: Judecătoria Ștefan Vodă
Judecător: M. Țurcan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, L. Popova, A. Pahopol

Dosarul nr. 3ra-281/17

Î N C H E I E R E

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul local Crocmaz,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova” împotriva Consiliul local Crocmaz cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul local Crocmaz și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 12 aprilie 2016,

c o n s t a t ă

La 23 iunie 2015, Asociația Obștească „Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova”, intervenient accesoriu AO „Nistru de Jos”, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Crocmaz, concretizând și completând ulterior cerințele (f.d. 20, 90-92, 97-105), solicitând anularea deciziei Consiliului local Crocmaz raionul Ștefan Vodă nr. 03/07 (1) din 24 aprilie 2015 „Cu privire la atribuirea terenurilor preponderent neîmpădurite pentru gestionarea regnului animal AO „Nistrul de Jos””; anularea contractului nr. 2848 din 07.05.2015, ce rezultă din acest act; recunoașterea drepturilor și intereselor reclamantului la gestionarea terenurilor preponderent neîmpădurite cu suprafața de 3956 ha, din localitatea Crocmaz, care l-a dobândit în urma încheierii cu Primăria Crocmaz la 02 iulie 2010 a contractului de atribuire a terenurilor de vânătoare, pentru o perioadă de 10 ani; interzicerea părților terțe inclusiv AO „Nistru de Jos” să exercite fără acordul reclamantului careva imixiuni sau ingerințe în domeniul cinegetic pe aceste terenuri ce l-ar împiedica să-și exercite drepturile și interesele prevăzute de contract.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în virtutea scopurilor pe care le are, efectuează investiții și desfășoară activități absolut utile și necesare, bazate pe recomandările rezultate din investigațiile științifice efectuate de către savanți în domeniu, întru susținerea fonului cinegetic, ca resursă naturală de interes național.

În baza legislației naționale au fost desemnate două instituții în acest sens: Autoritatea Silvică Centrală și Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica

Moldova.

Menționează reclamantul, că Asociația Obștească „Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova” a dobândit cu bună-credință dreptul de posesiune nemijlocit și folosință asupra terenurilor preponderent neîmpădurite cu suprafața de 3 956 ha pentru o perioadă de 10 ani, în urma încheierii contractului de atribuire a terenurilor de vânătoare, încheiat la data de 02 iulie 2010 între Primăria Crocmaz și reclamant, scopul încheierii respectivului contract fiind gestionarea terenurilor conform prevederilor Legii regnului animal nr. 439-XIII din 27 aprilie 1995.

Însă, necățind la faptul că terenurile nominalizate se află în condiții legale în posesia și folosința reclamantului, Consiliul local Crocmaz a dispus, prin decizia nr. 03/07 (1) din 24 aprilie 2015, să atribuie aceste terenuri în folosință Asociației Obștești „Nistrul de Jos”, care nu are nici un temei legal să le gestioneze, decizie despre care reclamantul a aflat la data de 18 mai 2015.

Consideră reclamantul ilegală decizia contestată, deoarece nu s-a ținut cont de faptul că terenul deja se afla în posesia și folosința AO „Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova”, Asociația Obștească „Nistrul de Jos” nu dispune de dreptul de a gestiona terenurile în cauză. La fel, nu s-a ținut cont nici de consecințele negative pe care le poate genera decizia Consiliului local Crocmaz nr. 03/07 (1) din 24 aprilie 2015 asupra naturii și a regnului animal în special sau de situația de conflict ce ar putea să apară cu urmări imprevizibile.

Mai invocă reclamantul că, prin decizia contestată, Consiliul local Crocmaz a admis o ingerință în dreptul de posesie și folosință al AO „Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova” asupra terenului care face obiectul respectivei decizii, or, de fapt s-a permis unei persoane terțe să aibă acces atât la teren, cât și la bunurile reclamantului, în care acesta a investit substanțial. Mai mult, în acest fel se creează impedimente în realizarea unui management efectiv, conform cerințelor legislației în vigoare, fiind aduse daune ireparabile atât mediului cât și fondului cinegetic.

Prin hotărârea Judecătoria Ștefan Vodă din 12 aprilie 2016:

-Acțiunea a fost admisă parțial;

-S-a anulat decizia Consiliului local Crocmaz nr. 03/07 (1) din 24 aprilie 2015 „Cu privire la atribuirea terenurilor preponderent neîmpădurite pentru gestionarea regnului animal AO „Nistru de Jos”;

-S-a declarat nul contractul de atribuire în folosință a terenurilor din 07.05.2015, încheiat între Primăria s. Crocmaz r. Ștefan Vodă și Asociația Vânătorilor și Pescarilor „Nistru de Jos”;

-S-au respins, ca fiind neîntemeiate, pretențiile privind recunoașterea valabilității contractului nr. 5 din 02.07.2010 de atribuire a terenurilor de vânătoare încheiat între Primăria s. Crocmaz și Societatea Vânătorilor și Pescarilor r. Ștefan Vodă și interzicerea imixiunii în folosirea terenurilor arendate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2016, s-a respins apelul declarat de Consiliul local Crocmaz și s-a menținut hotărârea Judecătoria Ștefan Vodă din 12 aprilie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 11 ianuarie 2017, Consiliul local Crocmaz a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și parțial a hotărârii Judecătoria Ștefan Vodă în partea anulării deciziei Consiliului local Crocmaz nr. 03/07 (1) din 24 aprilie 2015 „Cu privire la

atribuirea terenurilor preponderent neîmpădurite pentru gestionarea regnului animal AO „Nistru de Jos” și declarării nule a contractului de atribuire în folosință a terenurilor din 07.05.2015, încheiat între Primăria s. Crocmaz r. Ștefan Vodă și Asociația Vânătorilor și Pescarilor „Nistru de Jos”, cu emiterea unei noi hotărâri în partea dată de respingere a cerințelor AO „Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova”.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, concluziile instanțelor fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind aplicată legea care nu trebuia să fie aplicată.

La 28 februarie 2017, Asociația Obștească „Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Republica Moldova” a prezentat referință, solicitând respingerea recursului declarat.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 10 octombrie 2016 (f.d. 239 vol. I), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul local Crocmaz nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a

actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul local Crocmaz ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Consiliul local Crocmaz se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță